

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 447

гр. София, 01.02.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в закрито заседание на 01.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

като разгледа дело номер **909** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 203-207 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ е образувано по искова молба на „Р. – Ф. – Р. П.”, Ч. адв. И С от САК, срещу Националната здравноосигурителна каса. Претендират се вреди в размер на 14 407,67 лв. за пропуснати ползи, представляващи предоставена отстъпка върху пределната стойност на отпуснатите напълно или частично заплащани от Н. лекарства за домашно лечение на задължително здравноосигурени лица през периода 01.02.2005 г. до 31.12.2008 г., както и мораторна лихва в размер на 1 927,47 лв., считано от 01.01.2009 г., и лихва за забава върху посочената сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Искът се основава на твърдението за незаконосъобразни действия на административен орган, изразени в прилагането от Н. на отстъпка в размер на 8 % от пределната цена на лекарствения продукт, задължението за предоставянето на която е предвидено в сключените между ищеца и Н. договори от 2005 г. и 2006 г.

Ответникът изразява становище за недопустимост и евентуално – за неоснователност на исковата молба.

Искът е недопустим.

1. Чл. 46, ал. 1 от Националния рамков договор между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз и Съюза на стоматолозите в Б от 2005 г. оправомощава Н. да изготвя общи условия за сключване на договори с аптеки за отпускане на лекарствени продукти от лекарствения списък на Н., което ги индивидуализира като типови договори. Приложими по отношение на тяхното съдържание са правилата на договорното

право при отчитане на особеното правно положение на Н. като орган за осъществяване на задължителното здравно осигуряване (чл. 6, ал. 1 от ЗЗО) и на характера на регулираните отношения. Макар юридическият факт, пораждащ правоотношенията на собствениците на аптеки с Н., да е договор, съществува неравнопоставеност между страните, обусловена от качеството на касата на административен орган. Този извод, обаче, не е относим към всички права и задължения на страните, попадащи в съдържанието на правоотношението. Н. действа като орган на власт в случаите, при които упражнява санкционни правомощия за неизпълнение на договора. Принадлежността на заповедта за налагане на санкция към административните актове по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК е изрично призната от Върховния административен съд с Тълкувателно постановление № 5/2007 г. При липсата на изрична правна уредба на административния договор в позитивното право, респ. нарочен процесуален ред за разрешаване на спорове между аптеките и Н., не е налице и основание възникването, съдържанието и прекратяването на договорите между тях да бъдат квалифицирани като отношения, евентуалното незаконосъобразно развитие на които да бъде подчинено на съдебно-административен контрол. Довод в подкрепа на подобна теза не може да бъде изведен и по аналогия (чл. 46, ал. 2 от ЗНА) с приложимите правила в правоотношенията между Н. и изпълнителите на медицинска помощ. Основанията и редът, при които директорът на здравноосигурителната каса упражнява правомощия по издаването на административни актове са изрично уредени в ЗЗО и националните рамкови договори, като на съдебна проверка *de lege lata* подлежат основно две групи актове на директора на РЗОК – отказът за сключване на договор с изпълнител на медицинска помощ (чл. 59, ал. 3 от ЗЗО) и актовете във връзка с контрола върху оказването на медицинска помощ (чл. 74-76 от ЗЗО).

2. Ищецът е изпълнител по договори №№ 22-0270 и 22-2756 съответно от 20.01.2005 г. и 09.03.2006 г. с Н. за отпускане на лекарства, заплащани напълно или частично от касата. Чл. 23, ал. 2 от тези договори предвижда предоставянето от фармацевта на отстъпка в размер на 8 % от пределната цена за Н. на лекарствените продукти, разпределена пропорционално между здравноосигуреното лице и Н.. С волеизявлението си за сключване на договора изпълнителят доброволно е възприел приложимостта на клаузата за отстъпката, като към този момент обективно е имал познанието за последиците от изпълнението ѝ, изразени по същество в намаляването на печалбата на аптеката. Дори и да се приеме, че директорът на СЗОК, освен страна по облигационно отношение, действа и като административен орган, извън правомощията му е да разпореди сключването на договора – това решение е взето доброволно от изпълнителя. В този смисъл спорната отстъпка в размер на 8 % от пределната цена на лекарствените продукти, макар и да е мислимо квалифицирането ѝ като наложена, т.е. неприемането ѝ да е условие, пречатващо сключването на договора, не представлява административна дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

3. От друга страна, за да бъде допустима исковата защита по реда на чл. 203-207 от АПК действието, извършването на което се твърди като правопораждащ юридически факт на претендираните вреди, следва да е от фактически характер, т.е. действие по смисъла на чл. 250, ал. 1 от АПК. Действията на Н., изразени в налагането на процесната клауза в договора с ищеца, са волеизявления – действия от правен, а не от фактически характер. Поради това и те не попадат в приложното поле на ЗОДОВ. Споровете, произтичащи от договори, страна по които е административен орган, както и относно евентуални действия от фактическо естество, обуславящи формирането на воля за обвързаност от правоотношението, са разрешими по общия исков ред.

4. Довод за допустимостта на иска не може да бъде почерпен и от позоваването на решение на Комисията за защита на конкуренцията, с което е постановено прекратяване на нарушение на Н. по чл. 18, ал. 1 от ЗЗК (отм.) и е предложено да се отмени отстъпката от страна на аптеките в размер на 8 % от пределната стойност на лекарствените продукти, както и на последващо решение, налагащо санкция на Н. за неизпълнение на решението на КЗК. Н. е адресат на принудителната административна мярка, както и на имуществените санкции в качеството си на „предприятие” по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗК (отм.), т.е. на субект, извършващ стопанска дейност. Съответно и отричането с исковата молба на правните последици от действията на касата в контекста на нарушаване на забраната за монополно положение обективират спор относно съдържанието и изпълнението на възникналите от сключените договори правоотношения между ищеца и Н..

Изложените съображения мотивират съда да прекрати производството по делото.

Воден от горното, Административен съд – С.-град, II отделение, 34 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 909 по описа на Административен съд – С.-град за 2010 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: